

בס"ד יז' תמוז ה'תשע"ט
הדלקת נרות - 19:27
צאת השבת - 20:18
רבנו תם - 21:12
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
ע"פ "אופק תל אביב"

שנה תשע עשרה - עלון מס' 971
@ השבת מכריזין על **תענית יז' בתמוז** (דחוי),
שיחול **ביום ראשון**.
@ **סיום הצום 20:09**.
@ להקדשת העלון או השיעור בלויין : 054-7743834

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

פפטידיון: "ויד ה"
(מלכים א' יח)
מרתק - ראו בעמוד 2
מכל מלמדיי השכלתי

השיעור בלויין יחל ב- 21:30
בדוק ומונסה-סגולה להשתתף
בסעודה רביעית "אוהל-מועד"
מלטייני הפרשיה:

פרשת פינחס

📖 "ובני קרח לא מתו"
איתא בספרים הקדושים, למרות שקרח קיבל עונש כזה על מחלוקת, לצערנו הרב 'לא מתו', ועדיין עושים מחלוקת רח"ל, ושכחו את מה שמענישים ע"ז, ולא לומדים לקח, **ומנסים לומר שהם מתכוונים לשם שמים**.
📖 "נתן נתן להם..." (כז, ז)

← מעשה פינחס ושכרו- המשך בכהונה לכל זרעו.
← מפקד בני ישראל טרם הכניסה לארץ.
← בנות צלפחד ופתרון בעיית הירושה בישראל.
← מינוי יהושע למנהיג במקומו של משה.
← עניין קרבנות הציבור למיניהם.
← מועדי ישראל.

לכאורה היה צריך לומר 'להן', וכן מה שנאמר 'בתוך אחי אביהם' היה צריך לומר 'אביהן', כמו שנאמר בסמוך 'והעברת את נחלת אביהן להן'. מבאר רבנו ז"ע וזה לפי שבענין הירושה אם אין לו בן הרי הם עומדים במקום זכרים לכל דבר, ועל כן אמר 'נתן נתן להם', כמדבר אל הזכרים, להורות שהם כזכרים לכל דבר הירושה. אבל אחר כך, כאשר אמר 'והעברתי', דהיינו מורה לשון 'עברתי' (בבא בתרא קטז.), או לשון העברה משבט לשבט מצד שהן נקבות [עייני רש"י], על כן אמר כמדבר על הנקבות 'והעברת נחלת אביהן להן'.

📖 "לכן הנני זיתן לו את בריתי שלום..."
ביאר "החתם סופר": כל הטעם ששכר מצוה אין בעולם הזה משום ששכירות (שהשכר) אינה משתלמת אלא לבסוף, והסוף הוא לאחר שגומרים את חיי העולם הזה. ומכיון שפנחס הוא אליהו, ואליהו חי לעולם, אם כן אין מה לחכות לפנחס עבור מצוותיו שהרי יחיה לעולם, **ובדין שיטול שכרו מייד**.

📖 "אלה בני בנימיין" (כו, מא)
לבנימין היו עשרה בנים (בראשית מו, כא) ולדן היה רק אחד - חושים, והבן היחיד הזה היה חרש (סוטה ג), ואף על פי כן היה מרובה באוכלוסין יותר מבנימין שהיו לו עשרה בנים. מכאן יש ללמוד שמי שה' חפץ בו, יכול להצליחו על ידי בן אחד יותר ממי שיש לו עשרה בנים. וכן לגבי עושר ונכסים. יש עני מצליח ושמח בחלקו, ולהיפך יש עשיר - מסכן. והכל הקב"ה עושה.

📖 "אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם..."
צריך ביאור מדוע הדגיש משה "אשר יצא לפניהם ואשר יבוא לפניהם"? ביאר בספר "בית יצחק" בשם מו"ר משה מנדיל זצ"ל: בקשת משה מה' שיהיה לבני ישראל מנהיג אמיתי אשר ינהיג את עדתו **ללא השפעה ומורא מהם**, וללא הבטה לאחוריו כלפיהם, על מנת לראות תגובותיהם על מעשיו.

פִּינַח הַנְּיָבִים וְהַפְּתוּגִים
"כשיתרצה להתחבר עם אדם - הכעיסהו.
אם יודה לך על האמת בעת כעסו התחבר לו.
יאם לא יודה - עזוב אותו"
כוונה היא שיבדוק את האדם באופן שעלול להתעורר לידי כעס קל, ולא להתמלאת בחימה ולשבור כלים בחמתו וכדומה. ועל בחינה זו אומר האורחות צדיקים, שאם יראה שהלה מתרעם ביותר, לא יתחבר עמו. (רבי שלמה אבן גבירול)

📖 "ושם איש ישראל המכה וגו'" (כה, יד)
דרשו חז"ל על פסוק זה: כשם שהקב"ה מתעסק בשבחן של צדיקים לפרסמן בעולם, כך מתעסק בגנותן של רשעים לפרסמן בעולם. פנחס, פירסמו לשבת, וזמרי לגנאי, עליהם נאמר (משלי י'): "זָכַר צדיק לברכה ושם רשעים יִרְקַב". (מדרש רבה)
📖 "ועתה את נפשיתכם" (כט, ז)

ר' יוסף בר מבריסק היה מקדים להתפלל ערבית במוצאי יום כיפור מיד בצאת הכוכבים. שאל אותו אחד מהלומדים: הרי מפורש בהלכה שצריך להתמתין עד שיצא הספק מלבו? ענה ר' יוסף בר: **עד שיצא הספק מלבו אמרו, ולא עד שיצא לבו מהספק...**

הסירו **מכשול מדרך עמי!** העלון טעון גניזה. אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה. במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קסן. ניתן להוריד את העלון באתרים הדתיים "לדעת" ו-"חידושי": <http://www.hidush.co.il/> <http://ladaat.info/>

רוצה שכר? מדוע להמתין שבוע!

...! לכן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום"
נשאלת השאלה: מדוע לאחר שקוראים בתורה בשבת פרשת בלק על מעשה קנאותו של פנחס, מסיימים בזה את קריאת פרשת אותו שבוע. ואת הסיפור על הבטחת שכרו קוראים רק לשבת הבאה, בפרשת פנחס?
 היה מן הראוי להוסיף את פרשת השכר לקריאת השבוע הקודם, ורק אחר כך להפסיק!
התשובה היא: רצתה התורה ללמדנו! כשאדם עושה מעשה קנאות ומקנא את קנאת ה' בתוך בני ישראל, אין למהר ולתת את שכרו. יש לבדוק **תחילה מה הן סיבות קנאותו...** מה הם המניעים שעומדים מאחורי המעשה! לאיזה מסורות הם נועדו?... שבוע שלם יש לשבת על מדוכה זו, ורק אחר כך אפשר להכריז, כי הייתה זו **קנאה לשם שמים** ומגיע עליה שכר ברית שלום...
 ובשם המגיד משרים רבי מרדכי דרוק זצ"ל מובא:
 כשרצה להסביר מהו קנאות אמיתית היה אומר בצחות: "כי הנה אצל פנחס" (ברש"י סוף פרשת בלק) כתוב: "ראה מעשה... ומיד ויקח רומח בידו", והנה היום לדאבוננו רואים הרבה פעמים שקודם "לוקחים רומח ורק אחר כך מחפשים את המעשה..."

"בניך כשתילי זתים" - חינוך

חינוך המבוסס רק על ביטול השני מתפוגג. ילד המתחנך שכולם לא שווים כלום ורק הוא יזכה' להיוולד בקהילה, או בעדה המיוחדת שכן שווה משהו, ורק הרב אליו הם שייכים הם ורק הם טובים, קולט מהר את האבסורד וחוסר ההיגיון שבדבר ומהר מאוד הוא יתחיל לחשוב: מה, רק אני נולדתי במקום הנכון וכולם כולם חיים בטעות?! אלא מאי גם הדרך שלי אינה דרך, ומכאן עד לפריקת עול הדרך קצרה, ח"ו.
 מנגד, ילד השומע בבית הערכה אמיתית לכל גדול בישראל, לכל העדות, לכול החסידויות, ילד כזה מפנים שאנו נוהגים כך משום שכך חינוכו אותנו רבותינו, אבל גם לשני דרך משלו, גם לו יש את משה רבינו שלו, גם להוריו יש מסורת. ילד כזה לומד לכבד, לומד להעריך, וחינוך כזה אינו פג לעולם, הוא רק מתעצם ומשתבח. כאשר נראה את המעלות של השני, תהיה זו אהבת חנם אמיתית.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יגל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של **הראשון לציון** הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" בשעה 21:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תקיים **סעודה רביעית**, בחסות "בית הללם"

כרכה והצלה

משה וגיטי ג'וכף שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

כרכה והצלה

חן ולידי ועל"י על הסייע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר, פרנסה טובה ויתגשמו כל משאלותיהם לטובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם ולרפואת מיאל

כרכה והצלה

מנשה ודבורה יצחק פור על הסייע לזיכוי הרבים שיזכו לרפואה שלימה ולפרנסה טובה, שירוו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם. זיווג הנון משרש שמתן הטהורה לאורית ושישראל וברכה והצלחה לכל ילדיהם

כל הישועות והברכות

ליובד מנבית ליעקב וזוירית קולקטר שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות השיעור בלוויין וזכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם שיתברכו ברפואה שלימה, בפרנסה טובה, שיתמלאו כל משאלות ליבם לטובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם. להבדיל לע"י אליעזר בן יעקב ז"ל

כל הישועות והברכות

כ'גדעון ושישנה ועל"י שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, בפרנסה טובה, וחיים טובים זיווג הנון עוד השנה לילדיהם ולרפואת שושנת בת חנה

כרכה והצלה

ח שלמה ורבקה דידי שיזכו בבריאות ונהורא מעליא בפרנסה טובה, אריכות ימים ושנים בטוב ובענימים הם וכל משפחתם, ולכל מילי דמיטב, וברכה לכל ילדיהם

כרכה והצלה

לכירון וקרן שירה קפשיאן שיזכו לבנים זכרים, בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר נחת ושלווה. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה ולברכה, והצלחה לבתם

כרכה והצלה

לכיאור ושירן עוגן להולדת הבן נ"י יה"ר שיעלה במעלות התורה והיחרא ויילצח בכל דרכיו ומשעיו, שיתברך בכל מילי דמיטב וברכה והצלחה ליחיאל ולשושה כהן ולשמואל ודולנה עוגן

כרכה והצלה

לג'וכף ומוריה ציינה יצחק בהגיע הבת שלימה נ"י לג'יל מצויות יהי רצון שתצלח בלימודיה ובכל דרכיה ומעשיה ותזכה לאריכות ימים ותירו נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

כרכה והצלה

מיכאל והנה יוספי על הסייע לזיכוי הרבים יבורכו מפי עליון בבריאות איתנה ונהורא מעליא, ברוב אושר וכבוד, ובכל אשר יפנו וישכילו וברכה לכל ילדיהם

כרכה והצלה

שמיאל והיה אהרני שיתברכו בבריאות, אושר ופרנסה טובה ובכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לשנים רבות וטובות וירוו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם

כרכה והצלה

יצחק ולירון הביבו על הסייע לזיכוי הרבים שיתברכו ברפואה שלימה, אושר, פרנסה טובה ויתגשמו כל משאלותיהם לטובה וירוו נחת מיוצאי חלציהם

כרכה והצלה

לע"י הצנוע והצנוע שמעון שלומי בן יצחק ז"ל יט' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו לע"י הצנועה והצנועה רות ברדה ז"ל בת רחל שתחיה נפטרה כא' תמוז. יום רביעי פקידת שנתה.

כרכה והצלה

לע"י הצנוע והצנוע ליע"י הצנוע והצנוע יוסף יצחק פור בן אברהם ומרים ז"ל שלישי כ' תמוז פקידת שנתו ב- 08:00 בבית העלמין לע"י הצנוע והצנוע אליעזר קולקטר בן יעקב ורבקה ז"ל יח' תמוז פקידת שנתו שימליץ טוב בעד משפחתו למשפחות דמתי אמונה מערכת "אברהם יגל" משתתפת בצערכם בפטירת הצנועה והצנועה חנה אמונה בת גול' ז"ל ויעקב שיחיה שנפטרה השבוע י' תמוז תשע"ט מן השמיים תנוחמו ולא תדעו עוד צער

שבת שלום ומבדר

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

שלמה לארי בן מרים הי"ו משה נאמן בן מרים הי"ו אברהם נאמן בן מרים הי"ו ישראל פריג רפאל בן מרים הי"ו באביא באבאי בן מורווי הי"ו מרדכי עמרני בן רבקה הי"ו שבתאי מוסאי בן נהניתי הי"ו משה משה בן סרווי הי"ו רבקה מורנו בת שרה מנב"ת אסתר אהרני בת גוהר מנב"ת

לע"י צ"ח - נשמת:

יהודה מועלמי בן גיראן ז"ל לירן מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אברהם שריפיאן בן מרים ז"ל אברהם אהרני בן שושנה ז"ל אברהם אסולין בן דדא וחיים ז"ל מנחם ישראל בן ניסים ז"ל מרגלית שמואליאן בת שושנה ז"ל נהיית נורית יעקובי בת גולשן ז"ל בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל

הלכות ארבע הצומות (המשך)

א. י"ז בתמוז או תשעה באב או צום גדליה שחלו בשבת, דוחים התענית למחרת ביום ראשון, אבל י' בטבת לא יחול לעולם בשבת. ואם חל י' בטבת ביום ששי, מתענים עד צאת הכוכבים.

ב. בשבת קודם תענית י"ז בתמוז וי' בטבת השליח צבור מכריז לפני תפילת מוסף על הצום שחל ביום פלוני, אבל על שאר תעניות לא נהגו להכריז מפני שהם ידועים ומפורסמים. [שם].

ג. אין לבעלי חנויות לספק מצרכי מזון לאוכלים ושותים שם ביום התענית, אלא אם כן ידוע שהאוכל והשותה הוא חולה שפטור מתענית. ואפ"י ישנם עוד בעלי מסעדות שמספקים מזון ביום התענית לכל מי שירצה, אף על פי כן החרד לדבר ה' ימנע עצמו מזה. [יחווה דעת ג סי' סז]

ד. מעוברת, אינה מתענה בתענית שבעה עשר בתמוז, ושאר תעניות אלה. ואף לבנות אשכנז יש להקל בזה. ומעוברת היא משעברו שלשה חדשים להריונה, ואם לא עברו שלשה חדשים והיא סובלת מהקאות או מיחושים וחולשה רבה, מותר לה לאכול בצומות אלו, חוץ מתשעה באב [וראה להלן]. ובפרט אם היא לאחר ארבעים יום להריונה. [שו"ת יחווה דעת חלק א' סימן לה].

ה. מניקה פטורה מלהתענות בתענית צום גדליה, עשרה בטבת, תענית אסתר, וי"ז בתמוז. ויש אומרים שגם אם פסקה מלהניק, כי כל שהיא בתוך עשרים וארבעה חודשים ללידה, פטורה מלהתענות בתעניות אלו מלבד בתשעה באב. ויש מי שאומר שכל מה שנפטרה מלהתענות הוא דוקא במניקה בפועל. ולמעשה, אשה חלשה שהלידה או ההפלה גרמה לה לחולשה רבה, יכולה להקל כל עשרים וארבע חודש מהלידה כסברת המקילין. ואם מרגישה בעצמה שיכולה להתענות, תתענה. [שם].

ו. וכן אשה שהפילה יש אומרים שפטורה מתעניות אלו בתוך עשרים וארבעה חודשים להפלתה, ואינה צריכה לפרוע התענית לאחר מכן. ויש חולקים, והעיקר לדינא כמבואר בסעיף הנ"ל לגבי מניקה. ומכל מקום גם אלה הפטורות מלהתענות ראוי שלא תאכלנה להתענג במאכל ומשתה, אלא כדי קיום בלבד. [שם].

ז. דין יולדת תוך שלשים יום ללידתה כחולה שאין בו סכנה, ופטורה אף מתענית תשעה באב.

ח. קטן שלא מלאו לו שלש עשרה שנה ויום אחד, וקטנה שלא מלאו לה י"ב שנה, פטורים מתעניות י"ז בתמוז, תשעה באב, צום גדליה, עשרה בטבת, ותענית אסתר. ואפ"י תענית שעות אין להם להתענות, אף שיש להם דעת להתאבל על החורבן. ויש מחמירים לומר שאין להאכילם אלא לחם ומים, אך המנהג להקל לתת להם כל צרכם, וכן ראוי להורות בזמן הזה שירדה חולשה לעולם. [ילקוט יוסף דיני חינוך קטן עמוד רלט. ילקוט יוסף על המועדים עמוד תקל].

מכל מלמד" השכלתי

שיש מדרגות במנהיג ישראל

'יפקוד איש על העדה'

מבאר רבנו ב-יעיר גבורים', כי משה רבנו רמו על ששה מדרגות בהנהגת עם ישראל.

מדרגה ראשונה, 'יפקוד איש על העדה', שיוכל להתגבר כ'איש', ללכת כנגד דעתם של רשעי ישראל, ולא יחשוש מהם, והוא מידה טובה במנהיגי הדור, בזמן שאינם נושאים פנים לרשעים. ואף פנחס לא חשש מזמרי, למרות שהיה נשיא בית דין, וכאשר המנהיג אינו חושש מן הרשעים, הקדוש ברוך הוא נותן לו כח להתמודד מולם.

מדרגה שניה, 'ואשר יצא לפניהם', היינו שהמנהיג צריך להיות שלם במעשיו לפני שהוא מוכיח אחרים, כי אחרת לא ישמעו לו.

מדרגה שלישית, 'ואשר יבוא לפניהם', שיעמול בתורה יותר מהם, שיהווה דוגמא לאחרים.

מדרגה רביעית וחמישית, 'ואשר יוציאם ואשר יביאם', היינו שיוציא אותם מן העונש בזכותו, ויביאם תחת כנפי השכינה.

והמדרגה השישית, 'ולא תהיה עדת ה' כצאן אשר אין להם רועה', שימסור נפשו עבורם, שלא יכשלו בעבירה.

'יפקוד ה'... איש על העדה'

רבי מנחם מנדל מקוצ'ק היה אומר :

משה התפלל: 'יפקוד ה'... איש על העדה', **'איש'** - ולא מלאך, שאין לו אישה וילדים, ואינו יודע דאגות פרנסה ובריאות מהן.

'איש' - ולא שרף, קנאי בוער המשלח גחלי אש לכל עבר.

'איש' - ולא 'איש א-לוהים', המסתגר בתוך ד' אמותיו ואינו מעורב בדעת עם הבריות.

'איש' - פשוטו כמשמעו, שיהיה בן אדם.

"בני ג'ד למשפחותיהם לצפון משפחת הצפוני"

לחגי משפחת החגי' לשוני משפחת השוני' בפסוק זה ישנו רמז, לשלושה דברים שיש לנותני הצדקה לדקדק בהם. שהרי כתוב בגמרא (שבת קד.) שאותיות ג' די' רומזים לראשי תיבות של ג'מול דלים, שזוהי הצדקה. לצפון משפחת הצפוני, שיש להצפין ולהסתיר את הנתנה מעיני כל (מתן בסתר). לחגי משפחת החגי', שיש לתת בחגיגות ובמאור פנים ולא בפנים עגומות. 'לשוני משפחת השוני', שיש לחזור ולשנות ולתת שנית שוב ושוב. (מאור ושמש)

חזרה בתשובה מקרבת

שולמית זליקוביץ, בת חמישים ושתיים, היא אם טובה ואהובה לחמישה, וסבתא מסורה לעשרים וחמישה כ"י. אישה מצליחה, אינטליגנטית, וכמובן חרדית, יראת שמים ומקפידה על קלה כבחמורה. היא מורה במקצועה, והרי הוא מחייב אותה להיות לבושה בקפידה. היא לא תפסח על ביקור דו חדשי בחנות גדים אלגנטית, כמובן. בפיצור: אישה מצליחה, פעלתנית, שפחות או יותר הכל "הולך" אצלה לפי התכנון. עד שהיא לא חשה בטוב... הגב כאב קצת, קצת יותר ואף מאד. בצילום התברר שאין זה דבר נורא, ב"ה, רק פצע פנימי עם מוגלה, אך חייבים לתת כדי להוציא את המוגלה. נקבע לה תור. היא הספיקה לומר כמחצית מספר התהילים עד שהוכנסה לחדר הניתוח. הורדמה בהרדמה מקומית, הניתוח עצמו אך כחמש-עשרה דקות בלבד. הרופאים, לא חשו שהתעוררה, ועל כן העזו לדווח זה לזה על מה שגילו בנייתוח אחר, ואשר עקב כך הם גזרו לה חיים לשבועיים נוספים בלבד! אמנם, הניתוח עצמו הצליח, אך בכל זאת בעוד שבועיים לכל היותר, היא כבר תהיה במקום אחר. שולמית הייתה מטושטשת, המומה, מזועזעת ומה לא. "היא תעמיד אותם למשפט", הייתה המחשבה הראשונית. אך במחשבה שנייה הבינה כי התור ישיבע למשפט הוא בעוד חודשיים לפחות... מה עושים! להתייאש? מה תרויח מכך? היא החליטה: היא "תתפוס" יומה. היא תנצל את השבועיים שונתרו לה. היא תכין "צידינית" מלאה זכויות, כדי שתבוא ב"מזווה מלאה" לבית דין של מעלה. כעבור יום אחד בלבד היא השתחררה. היא לא הבינה מדוע. כיצד משחררים חולה שונתרו לו רק שבועיים לחיות? אך היא לא שאלה שאלות. מצבה הכללי היה טוב, הייתה מעט חלשה, אך נחושה. היא החליטה, כי לא תספר לבעלה על הידיעה הנוראה. למה לגרום לו צער כזה שבועיים מראש? עוד יהיו לו די ימי צער בלעדיה. מיד כשחזרה הביתה, אמרה לבעלה: מה דעתך לפתוח גמ"ח לעריסות? – מדוע? שאל בתמיהה. אהמ... כהודיה על הניתוח שהצליח. נחשוב על כך – אמר בעלה. לא, אני מבקשת ממך עכשיו. בעלה, אברך יקר, ראה שאשתו כה חפצה להודות לה על הצלחת הניתוח, והסכים. עוד באותו היום קנתה שולמית שתיים-עשרה עריסות. למחרת כמעט לא נותרה בבית עריסה, ב"ה, רובן היו בשימוש. שולמית התאוששה לגמרי מהניתוח. החליטה, וגם קיימה: היא גמרה בכל יום את התהילים היומי, הוסיפה גם תפילת ערבית, עבתה את הגרביים מארבעים דנייר לשבעים דנייר, האריכה את החצאית והשרוולים. זו אינה העת לחיות על הקו האדום. הגיע הזמן להיות לכתחילה! אמרה ועשתה. אמנם, היה קצת חם, אך כשיודעים שמדובר על שבוע וחצי בלבד לחיות, מה זה לעומת חום הגיהנום? היא ממש חיפשה מצוות.

וכשמחפשים – מוצאים. תרמה אוכל מבושל למשפחות נזקקות, ביקשה מחילה על כל המריבות הנשכחות. הדבר אינו נעים, לפעמים הוא אף מביש, אך היא לא היססה. הרי אם לא תבקש מחילה עכשיו – בעוד שבועיים כל חברי בית דין של מעלה ישמעו על כך, ואז הבושה תהיה הרבה יותר נוראה. היא הלכה מחברה לחברה, לשכנות, לבעלת המכולת ולאישה שאצלה קנתה חיתולים, מכולם היא ביקשה בתחנונים מחילה על... ועל... ועל... ונתרו שלושה ימים בלבד... שולמית מוטרדת מאוד – "ימה אקדם ובמה אבוא לפני הבורא ובידי אין מעש להצטדק?" היא חיבת לעשות משהו

רציני, שינוי שיחולל תהפוכה משמעותית. היא רוצה זכויות ברמה אחרת. היא פתחה במבצע נועז ופרסמה שהיא מתקנת חינם אין כסף חצאיות צרות או קצרות והופכת אותן לחצאיות רחבות וארוכות. נשים רבות שמחו על ההזדמנות להפוך לנשים כשרות וצנועות מבלי להוציא ממון, והיא הרוויחה מטמון... שתיים-עשרה חצאיות היא תִּקְנֶה, ובלבה הררה... עולמי אני קונה... נותרו יומיים בלבד... שולמית ממשיכה במבצע מאמש, ומוסיפה נדבך חדש: מארגנת "חברותות" ללימוד הלכות הצניעות, בנוסף לתהילים היומי, צדקה וחסד, שהשתדלה לקיים בכל יכולתה. הגיע היום האחרון...

שולמית מרוגשת כולה, היא חשה כי הנה... אולי כרגע, ואולי בעוד שעה ובינתיים חבל על כל דקה. היא ממשיכה לנצל את זמנה במבצעי הצניעות, מוסיפה לרשום נשים למבצעי "שעת שמירת לשון", לא הרי גם זה ירשם בדרך הזכות "בבנק" למעלה. עוד מעט היא כבר תראה את הדרך... הגיעה הלילה. ללכת לישון? לא יתכן. היא ממשיכה, גורפת הון רוחני בכמויות כאלו שבשנתיים לא הספיקה. היא עייפה... אך לישון! הס מלהזכיר! לבסוף נכנעה, קראה קריאת שמע בכוונה גדולה ובכיות נוראות... ריבונו של עולם! הריני מוחלת... שלא אחטא עוד... הוסיפה גם ווידוי של יום הכיפורים, קבלת עול מלכות שמים ועלתה על יצועה. הגיע הבוקר, והנה... היא מתעוררת! היכן אני? המקום מדי מוכר, אני עדיין כאן? "מודה אני לפניך..." מעולם לא אמרה מילים אלו בכוונה גדולה כל-כך כמו הפעם, "שהחזרת בי נשמת..." היא חשבה: אפשר שטעייתי בחישוב הימים, והכוונה הייתה לשבועיים לאחר החלמתי. נו, אנצל גם יום זה. ושוב הגיע הלילה, קראה קריאת שמע בכוונה, ווידוי בבכיות, היא נרדמה.

עברו ארבעה ימים. היא מרגישה שאינה מסוגלת לעמוד בלחץ הנפשי, והיא מתקשרת לרופא המנתח: "שלום, מדברת גבי זליקוביץ. האם הפרופסור זוכר אותי?!" "יודאי, מה העניין?" "רציני לברר משהו, אבל אנא! ענה לי בכנות גמורה". "כן, בבקשה, משהו אינו בסדר בגבי?!" "ב"ה, הגב בסדר גמור, אך... אך גם אני בסדר גמור..." "וומהו האיך שבכך?!" "והרי ביקשתי שתענה לי בכוונה", "נו, גברת, אנא קצרי בדברייך, מה רצונך?" "ובכן, מה בעניין השיחה שלך עם האסיסטנט בשעת הניתוח, בקשר לאורך החיים שנתר לי?!"

"ימה! אינני מבין כלל את דבריך, הסבירי!" "ובכן, אני שמעתי בפרוש שאמרת לעוזר שלך, כי גיליתם משהו מפחיד בגבי... ונתרו לי שבועיים בלבד. וכבר התכוננתי מבחינה נפשית לכך, ובינתיים – תודה לאל, הרי אני עדיין חיה!"

"על מה את מדברת? הרי אלה הם ממש דיבורי הבל! את היית עדיין מטושטשת, וכפי הנראה נרדמת וחלמת, והרי אינני פותר חלומות."

"וכי לא אמרת שבעוד שבועיים אעבור לעולם האמת?!" "אני מצטער, גברתי, אך מבחינתי נותרו לך עוד שנים רבות. ושוחחתי עם העוזר שלי על מטופלת אחרת..."

שולמית הייתה המומה, אך כעבור רגע התעשתה והחליטה כי היא תשתדל לשמור ככל האפשר על קבלותיה ופעליה בשבועיים האחרונים, כי האם באמת יודע האדם מתי יבוא יומו?! הרי כבר אמרו תז"ל: "שוב יום אחד לפני מיתתך". היא גם הגיעה למסקנה כי הכוחות הרבים של הנפש אינם מנוצלים כלל. רק בשעת לחץ הם מתגלים. ועם הכוחות שגילתה תשתדל להמשיך תמיד באותם המעשים, כדי שכף הזכויות תכריע. (אחינו)